DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 14den JANUARY, 1826. N. 2

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedewe WM LEE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zÿne Excellentie de Minister voor de Marine en Kolonien, op ons verzoek aan Zÿne Excellentie gedaan om te mogen bekomen de wet die op het natemelden onderwerp in het moederland mogt aanwezig zÿn, of wel bÿ ontstentenis daarvan, met hoogderzelver welmeenen daaromtrent te worden bekend gemaakt tot narigt van ons zelven en van alle belanghebbenden, bÿ missive van den 31sten October dezes jaars No. 26k-60, aan ons heeft te kennen gegeven: dat, in het principe van het gene bÿ Art. 1 der wet van den 24sten Januarÿ 1815 No. 3 (staatblad No. 5) voorkomt, geene arresten op tractementen of pensioenen door ons kunnen worden aangenomen, maar wel dat wÿ, volgens den geest van het 2de artikel dier wet, kortingen op tractementen of pensioenen kunnen verleenen, na dat de belanghebbenden zich daartoe aan ons zullen hebben aangemeld, zoo nogtans dat de hoeveelheid der te verleenen kortingen zich regelen moet naar de bÿzondere omstandigheden van de ambtenaren of gepensioeneerden en zoo als door ons in redelÿkheid zal oorbaar geacht worden; met dien verstande dat de kortingen op de pensioenen van gepensioeneerden uit het pensioen fonds der ambtenaren in de West Indische Kolonien eeniglÿk kunnen vallen op dat gedeelte van het pensioen hetwelk in de kolonie wordt uitbetaald.

Zoo is het, dat wÿ hebben noodig en dienstig geoordeeld het vorenstaande, tot informatie en narigt, van allen ende eenen iegelÿken, wien het zoude mogen aangaan, publiek te maken, gelÿk zulks geschiedt bÿ deze.

Gedaan op Curaçao den 27sten December 1825, het 13de Jaar Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 29sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Curaçao den 2den January 1826.

DE Heer Alexander Evertsz deszelfs eervol ontslag als Waag en Rooimeester op dit eiland van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden verzocht en onder nadere approbatie van hooger hand, bekomen hebbende, heeft Zyne Excellentie de Gouverneur de waarneming der werkzaamheden van de gemelde posten sedert den 1sten dezer aan den Heer J. R. Latt opgedragen.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 13den January 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt mogten houden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Mengelingen.

Wy vinden in Le Courier des Pays Bas de volgende anekdote van den Heiligen Ignacius van Loyala, de stichter van de orde der Jezuiten. Deze heilige was op zyn dertigste jaar scholier op het kollege van Sainte Barbe te Parys, om aldaar het Latyn te leeren; hebbende eens eenige fouten in zyne tema gemaakt, werd hy volgens de wetten van dit kollege veroordeeld om met de roede eenige slagen te ontvangen welke hy met eene kristelyke golatendheid verdroeg. Deze gebeurtenis welke dien grooten heiligen eer aandeed, verdiende vereeuwigd te worden; deshalve lieten de Jezuiten in hun klooster te Riom in Auvergne een groot schildery teekenen, waarop de heilige, afgebeeld werdt als liggende over eene bank ontbloot met een gedeelte des ligchaams, dat de welvoegelykheid verbiedt te noemen en zyne korrektie ontvangende, maar op dat men zich niet vergissen zal in den persoon die straf ontvangt, zoo ziet men het gestraft wordende gedeelte des ligchaams met eene *lichtkrans of gloria* omgeven zoo als men gewoonlyk om het hoofd of om het ligchaam der heiligen ziet afgebeeld.

Het opschrift van het Kruis de Titulatuur van Bonaparte.

Toen Napoleon nog Keizer van Frankryk en Koning van Italie was, zag men te Milaan een schilderstuk, hetwelk even zoo zeer de opmerkzaamheid der kunstliefhebbers als die der Policie tot zich trok. Hetzelve verbeeldde den overwinnaar van Marengo in zyn keizerlyk gewaad, met de yzeren kroon op het hoofd. Daaronder stonden de vier letters van het kruisifiks I. N. R. I. Men brak zich geweldig het hoofd, om den zin dezer toespeeling te vinden, en meende eindelyk eene gevaarlyke vergelyking tusschen de yzeren kroon en de doornenkroon des Verlossers te ontdekken. "Welk eene vermetelheid!" riepen de hovelingen; "welk eene waarheid!" zeiden half luid de verstandigen, terwyl zy aan de vyanden dachten, die deze kroon den nieuwen Koning verwekken zoo. De Policie ontbood eindelyk den Schilder voor zich, om den zin van deze vier letters te verklaren, hetgeen hy den ook zeer eenvoudig op de volgende wyze deed: "Zy beduiden niets meer of minder," zeide hy, "dan:

Imperator Napoleo, Rex Italiae.

Het is bekend, hoe stellig koning Lodewyk, al aanstonds na het aanvaarden van zyn bewind hier te lande, begeerde, dat de Nederlandsche taal, by uitsluiting der Fransche, in alle akten en staatsstukken, zoo ook mondeling, wierde gebezigd; *hy zelf* ging daarin voor;—groote swarigheden overliepen hem, dikwerf, in de uitspraak onzer, den vreemdeling zoo moeyelyke, taal. Zoo liet de goede Lodewyk zich eens, by eene plegtige openbare gelegenheid, hooren: *Ik ben uw Vriend* en *uw* .... KONYN. (*Koning.*

UITTREKSELS VAN LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

(Uit de Etoile van den 27seln Oct.)

Genua, 18*den Oct.*—Een Sardiniesch fregat it thans in de Golf van Genua aangekomen, hebbende aan boord den Ridder Sevori, bevelhebber van de flotilla, welke naar de Levant is gezonden geworden, om de verschillen te vereffenen, welke ontstaan zyn tusschen Zyne Sardinische majesteit en den Dey van Tripoli. De flotilla bestaande uit twee fregatten, een brik, een korvet en drie transportschepen, heeft het doel van de expeditie met voorbeeldeloozen spoed bereikt. M. Sevori ziende dat hy de uitvoering van het oude traktaat, met de barbaren aangegaan, niet gedaan kon krygen en de dey volhardende in zynen eisch van 4000 piasters, om den vreede te herstellen, liet hy zyn voornemen, om de stad en de fortressen aantevallen, zoo men binnen den tyd van vier uren, den konsul van zyn gouvernement niet ontving, aan den Dey bekend maken. De gegevene tyd verstreken zynde hield die officier zyn woord; hy viel twee Tripolitaansche schoeners aan, welke aldaar ten anker lagen en gaf bevel om eene landing te bewerkstelligen en het geschut van een der voornaamste fortressen van de plaats te vernagelen. Een der schoeners werd verbrand de andere in den grond geboord. De Dey verzocht toen aan den kapitein van eene Nederlandsche brik om te bemiddelen. hy kreeg geen ander antwoord van M. Sevori, dan de stellige verzekering dat hy de stad zou verbranden.—Men nam toen de toevlugt tot den Engelschen konsul, die met eene vreedes vlag, aan boord van het fregat ging en een einde aan de vyandelykheden maakte door den Dey te overreden, om de admissie van den Sardinischen konsul te onderteekenen, zonder eenige andere voorwaarden, dan die, welke gestipuleerd zyn in het oude traktaat.

Op den dag vóór deze gebeurtenis hebben de Nederlanders hun traktaat met den Dey gesloten, door aan hem eene schatting van 5000 piasters te betalen. Op den volgenden dag kwam aldaar aan, het Napolitaansche linie schip de Vessuvius; de dey, de Sardinische kannonade nog versch in de geheugen hebbende, haastte zich om van den eisch aftezien, welke hy gedaan had, tegen zyne majesteit van de beide Sicilien, van wien hy 100,000 piasters geeischt had, en hy heeft zich te vreede gesteld, met de s'jaarlyksche betaling van 12,000 piasters als voor dezen.

Parys, 26*sten Oct.*—De Augsburgsche Gazette zegt: "Volgens de jongste berigten van de Morea, is Ibrahim Pacha weder naar Tripolizaa opgetrokken, na versterking van Modon ontvangen te hebben. Men zegt dat hy slechts wacht op een park artillerie van Patras, om zyne krygsverrigtingen tegen Napoli di Romania weder te beginnen zelfs zonder tyd te geven, aan de vyfde expeditie, om zich met hem te vereenigen. Men heeft tevens berigt, dat de Grieken voorstellen gedaan hebben, om te accomoderen of te submitteren."

Madrid, 16*den Oct.*—De gemoederen des volks en de toestand der publieke zaken, zyn bedaarder en meer voldoenend. De order keert weder in de binnenlanden, met vastheid in de administratie. De roovers die de Provintien onveilig maken, worden met meer yver vervolgd. Te Madrid, neemt de maatschappy een geheel verlevendigd uitzigt aan, en overal heerscht er veiligheid. Het ministerie echter, is weder het voorwerp des aanvals van de misnoegden. Men heeft een valsch gerucht verspreid dat het Gouvernement met den Nuncio overhoop lag. Alle middelen worden gebezigd, om den koning te overreden, dat de consultative junta een inbreuk is, op de regten van het stelsel der vertegenwoordigers.

Konstantinopolen, 23*sten Sept.*—Naar luid der berigten van Smyrna, van den 20sten September, was die groote stad verwoest door een brand, hetwelke nog duurde toen de kooriers van daar vertrokken waren, en welke reeds 3000 huizen in assche gelegd had.

(Uit Brusselsche nieuwspapieren)

Weenen, 16*den Oct.*—De opvolgende berigten welke door de maritime gezaghebbenden te Trieste afgezonden zyn, wegens de buitensporigheden welke door de Grieken gepleegd worden tegen de keizerlyke vlag, zoo wel in den Archipel als in de Jonische Zee, hebben sterk de aandacht van ons kabinet tot zich getrokken; hetzelve is thans bezig om middelen te beramen, by wyze van represalie; en men gelooft dat er, onverwyld orders zullen worden afgegeven aan de Oostenrykscho oorlogschepen, om al de Grieksche schepen prys te maken, welke zy mogten tegen komen. Maar men berigt ook, dat verscheidene leden van het ministerie van gedachte zyn, dat men over deze zaak moet onderhandelen, onder de bemiddeling van een der maritime mogenheden, alvorens tot het uiterste toevlugt te nemen; want dat de uitslag hiervan zal zyn zich in een oorlog met de Grieken zal steken, wier marine zwaarder is dan de keizerlyke zeemagt; en niets zou hen kunnen verhinderen, om een eskader uittezenden om vóór Trieste te kruizen, hetgene onberekenbare schade zou veroorzaken aan den handel van die stad.

Men heeft opgemerkt dat de Grieken voorstanders hebben onder de voornaamste personen in deze stad, die met regt de kapiteinen van onze koopvaardy schepen de schuld aantygen, van de neutraliteit verbroken te hebben, door ladingen aan boord te nemen voor rekening van de Turken.

Augsburgh, 20*sten Oct.*—Onze korrespondent te Trieste zendt ons de volgende byzonderheden:

"De kooplieden van deze stad zyn in groote ongerustheid, nopens het gerucht, dat de Grieken twintig Oostenryksche schepen genomen hebben, om dat zy ondernomen hebben, tegen het besluit van het Grieksche gouvernement, hetwelke de kusten van Zuiderlyke Albanien, in eenen staat van blokkade verklaart te handelen."

Den 13den January 1826.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Boekhouder en Eersten Commis, waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien, met den meest biedenden contract aangaan (zoo de in teschryvene prys voor het Gouvernement convenabel zal bevonden zyn) voor het te kappene Rood Verwhout op het eiland Bonaire gedurende dit loopend half jaar eindigende met ultimo Juny.

Zullende de gegadingden voor en aleer zy zich met beslootenen Billetten addresseren, welke uiterlyk op Dingsdag den 17den dezer tot 11 ure zullen worden aangenomen, aangaande de conditien van verkoop ten Kantoore van den Raad Contrarolleur der Financien behooren te informeren.

De Boekhouder en Eersten Commis voornoemd,

J. PH. BOSCH.

Den 13den January 1826.

VERKOPING

VAN eenige Meubelen, Uniform en andere Mans Kiederen, gemaakt fyn Linnengoed, wel geconditioneerde Boeken en andere goederen, alles nagelaten door den Weledele Gestrenge Heer J. H. F. de Veye de Brine, 1ste Kapitein Ingenieur—Op den 18den dezer ten huize van de overledene in de Heere Straat.

Den 12den January 1826.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekende Esther Weduwe van Abraham van Jacob Jesurun, roept mits deze op, aan de zoodanigen, welken in leven van wylen haren gemelden Echtgenoot, Goud-en Zilverwerk, Juwelen en Kleinodjen verpand hebben, dezelven vóór of uiterlyk op den 28sten dezer onder betaling van kapitaal en interessen te komen aflossen; daar de ondergeteekende zich in cas contrarie verpligt zal vinden, by requeste aan den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Crimineele Justitie alhier te adresseren, ten einde verlof te bekomen, dezelven voor rekening van de respective eigenaren der verpande goederen, ten overstaan van Edele Achtbare Raden Commissarissen uit gemelden Raad, op Publieke Opveiling te doen verkopen.

ESTER Wed. de ABM. DE JB. JESURUN.

Lyst der sedert den 6den tot den 13den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Anna P. Durandt	T. D. Radys
Francisca Penya	Karel Ridou
David Gaerste	Raphael Namias de Crasto
Maria Leonora Jujansen	Antony Senior
Maria Marta Macamba	Antonetje Rosa
Violanta Abenatar	Rafael de Jb. Delvalle
Lucia Abenatar	Ester de J. Monsanto
Jose Joseio Dovale	Juan Sanches Artiaga
Mariaantje Albero	Rica de S. Curiel
Maria Catalina Croger	Van Praag
Pariag Levy	Jose Ascencion Socorro
Rachel Moreno	Saartje C. Ysiero
Adeline Andoze	Jacob Hz. Juliao
Jaime Bolet	Jose R. Goto.
H. Rass	Antonio Yriarte
J. G. Boekweg	Rita Alvaredo
J. H. Jutting	

Curaçao den 13den January 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JANUARY.

9.	golet De Gezusters, Arends,	Aruba
	bark De Hoop, Molina,	Coro
	golet Aimable Jusquina, Ellinger,	Indiaansche kust
10.	—— Anna, Bolwig,	St. Thomas
11.	bark Maria, Coudeville,	Coro
	golet Caraqueño, Ramieres,	dito

UITGEKLAARD—JANUARY.

7.	golet Betsy, Gaerste,	Aruba
	—— Florentina, Gomez,	Coro
9.	—— Horatio, Dunlivy,	Porto Bello
10.	schip Anna & Maria, Renses,	Suriname
	brik Agenora, Bacon,	Providence
	golet De Gezusters, Arends,	Aruba
12.	golet Maria Carolina, Marconje,	La Guayra
	bark Prospera, Rekwester,	Puerto Cabello

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 15den January, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

[*Wy vinden ons verpligt, met de eerste nummers van ons weekblad in dit jaar, eenige onzer Inteekenaars indachtig te maken, aan ons herhaald verzoek in het laatste nummer van 1824, om ons minder moeite te geven met de invordering van hunne rekeningen; en degenen die nog achterstallige rekeningen mogten hebben worden ernstig aangemaand dezelve zoo spoedig mogelyk te komen vereffenen, om daardoor alle onaangenaame gevolgen noodeloos te maken.*]

Op Maandag laatstleden is alhier van Amsterdam aangekomen, het Nederlandsche brikschip de Kourier, kapitein P. Schaekel, met 57 dagen reis van Texel, hebbende 17 dagen binnen Cowes (Engeland) gelegen. Hiermede hebben wy geene tydingen hoegenaamd ontvangen.

Uit Le Courier des Paÿs Bas.

October 18.

Een brief uit het zuiden van Duitschland meldt het volgende: Het vertrek van een Russisch eskader naar de Middellandsche zee, is eene zeer merkwaardige gebeurtenis, in de omstandigheden, waarin Griekenland zich bevindt.

De aanstaande gevechten welke tusschen de Grieken en Turken zullen geleverd werden, zullen plaats hebben, in de tegenwoordigheid van de zeemagt aller maritime mogenheden van Europa. Dit zal een steekspel zyn, waar de strydende partyen, beoordeeld zullen worden, door eene regtbank, bestaande uit de Fransche, Engelsche, Oostenryksche, Nederlandsche en Russische admiraals. Niets is gunstiger voor de Grieksche zaak dan dit; nimmer heeft men de neutraliteit stipter gehouden, in den worstelstryd waarin de leden van het Heilige Verbond meer of min belang hebben, dan hierin: De Oostenrykers kunnen zich niet voor de zaak van de Porte verklaren, zonder dat de Engelschen, zich der Grieken aantrekken; en om eene noodlottige vreede breuk te vermyden zal het door de neutraliteit gestichte evenwigt volmaakt zyn.

Men verneemt van Glasgow (Schotland) dat niettegenstaande de proclamatie van het Engelsche gouvernement, er vyf stoomboten gebouwd worden voor de Grieken, en dat er reeds verscheidene stoomkanonnen, naar het stelsel van Parkins, gereed staan, om aanboord van dezelve geplaatst te worden. Men zegt dat Lord Cochrane niet opgehouden heeft, met de Grieksche committe te corresponderen.

UITTREKSELS VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Philadelphia, 30sten Nov.

Een Fransch edelman, met name Eynard van Beaulieu, heeft voor de Grieksche Committé te Parys, uit zyne eigene beurs de som van *één en dertig duizend franken*, makende byna zes duizend dollars toegezonden, als eene kontributie ter hulpe van de Grieksche zaak; en betuigde zyne bereidwilligheid, om meer te geven, zoo zulks noodig mogt zyn. Deze verdient wezenlyk den naam van *Edel*.

Het kongres, hetwelke te Panama zal gehouden worden, verwekt veel belangneming te Parys.

Generaal Lafayette was te Parys en heeft gedineerd ten huize van M. Tarnoux met de Haytiaansche afgezanten en verscheidene Heeren, gewezene gedeputeerden van de oppositie party.

De *Oostenryksche Aanmerker* berigt, dat in de Morea niets van aanbelang was voorgevallen, slechts eenige onbeduidende gevechten; en ten blyke derzelver ongewigtigheid, zyn er te Konstantinopolen niet meer dan *één honderd paren Grieksche ooren ten toon gesteld geworden.* Het Journal des Debats vraagt met juistheid of deze ooren voor de Mofti, door Oostenryksche vaartuigen overgebragt zyn!!

Een bewys van verdraagzaamheid.—Eene godsdienstige plegtigheid, welke aantoont de voortgang van een verdraagzaam geest in de Nederlanden, heeft onlangs plaats gehad, in de legerplaats van Nemy Maizieres, in de nabyheid van Mons. De godsdienst werd geoefend op een en denzelfden tyd door twee gemeenten; en de soldaten verschenen elke volgens hun geloof aan het altaar, hetwelke voor de uitoefening van hunnen godsdienst opgerigt was. Op het teeken gegeven met een roffel, zegt het dagblad van Mons, scheidden zy van elkanderen, eenige gingen noordwaards waar eene tafel voor de Protestanten bereid was; anderen gingen naar het oosten waar een altaar voor de katolyken opgerigt was, en elk deed zyn gebed volgens zyne wyze en geloof.

In de Frankfortsche nieuwspapieren wordt gemeld, dat Ibrahim Pacha vermoord is geworden, door een neef van Hussein Bey, om den dood van zynen oom te wreken, dien Ibrahim Pacha doodgeschoten had, toen hy zyne versterkingen van Candia bragt. Brieven van Zante, Corfu, Trieste en Venice, maken ook melding van deze gebeurtenis en berigten dat de Egyptische troepen te Navarino gerevolteerd hebben, om dat zy naar Candia of naar hun land willen terug keren.

December 1.

Uittreksal van eenen brief gedagteekend Guanaxuato, Mexico, 5den Augustus.

"Ik kom juist van een bezoek van de mynen van Valenciani; maar ik heb nimmer zoo verbaasd gestaan by het gezigt van eenig werk door menschen handen gemaakt als thans.—Het is verbazend groot. Ik daalde 270 yards, zoo ver als wy wegens het water konden bereiken. De geheele diepte van de myn is 600 yards. Zy droogen dezelve thans uit omtrent 4 yards s'weeks gelyk ik vernomen heb van den myn opzigter, in dienst van de Anglo Mexikaansche Compagnie. De myn levert thans op omtrent 900 tot 1200 cargas erts s'weeks, elke carga houdt het gewigt van drie honderd ponden.—Dezelve zou meer opleveren, wanneer er meer handen aan het werk waren. Vyftien honderd Indianen zyn thans daarin bezig, en de kompagnie verwacht meer, om hen te besteden. De Indianen gaan daar in menigte heen. Guanaxuato bevatte voormaals eene bevolking van 80 á 90,000 zielen, Thans is de bevolking niet meer dan 34,000, en van dit getal is de helfte toegenomen, sedert de daarstelling van de Anglo Mexikaansche Kompagnie alhier. De bronnen van Mexico beginnen met rasse schreden in activiteit te komen, en zy zullen ontzettend uitgestrekt bevonden worden, wanneer zy in volle werkzaamheid gebragt worden."

December 6.

Emigratie naar Missouri.—Het volgende is uit het St. Charles nieuwspapier van den 18den laatstleden.

"De emigratie naar deze plaats is aanmerkelyk in dit jaargetyde. Meer dan *drie honderd wagens opgevuld met familien* zyn hier doorgetrokken naar de opper steedjes (Counties). Men zegt dat er meer emigranten op weg zyn, tusschen deze plaats en de Ohio rivier. Deze emigranten zyn van Kentucky en Tennessee; en algemeenlyk gesproken, schynen zy ryke menschen te zyn. Zy voeren met zich mede, vele paarden, vee &c. &c."

Brieven van Hayti van den 30sten Augustus maken het besluit van dat gouvernement bekend, om dezelfde voordeelen toetestaan aan zoodanige andere natien, welke hunne onafhankelykheid zouden erkennen, gelyk als aan Frankryk is toegestaan geworden.

December 8.

Wy hebben ontvangen de twee voornaamste nieuwspapieren van de Mexikaansche hoofdstad, loopende tot het einde van September.

De Mexikaansche uitgevers roemen met blydschap op de vermeerdering van hunne oorlog schepen. Zy wederleggen een voorstel, gedaan in de zittingen van den nationalen raad, om uittesluiten van de Mexikaansche havens, de vlaggen van al de natien die de onafhankelykheid van de Republiek niet erkend hebben. Er bestaat eenige handel met Frankryk welke dit voorstel zou vernietigen. Op den 16den September was de verjaring van den dag waarop het eerste Mexikaansche geroep van "Vryheid" geschied is, met publieke vreugde bedryven gevierd.—Men heeft opgemerkt met welke byzondere versiersels de huizen van den gevolmagtigde van de Vereenigde Staten en van den afgezant van Groot Brittanje geillumineerd waren.

Wy moeten niet vergeten melding te maken der stichting van eene groote Loge der Vrymetzelaren in Mexico. Dezelve bestaat uit de eerste mannen van het land. Op den 29sten September wydde Mr. Poinsett, de Amerikaansche minister, als P. D. G. M. van de groote Loge van Zuid Carolina, de officieren van de groote Loge van Mexico in, volgens de gewoonte, met zeer veel pracht en plegtigheid.

Op het kantoor van de Oost Indische kompagnie in Londen, zyn er berigten van den gouverneur generaal op het fort William, Bengalen ontvangen loopende tot den 29sten April; in dezelve wordt er bekend gemaakt dat de Britsche krygsmagt, niet alleen Prome, maar Donabew, de voornaamste standpunten van de Birmesen veroverd heeft, met al de artillerie, krygs en mondbehoeftens en het grootste gedeelte van de boten van den vyand die aldaar vergaderd waren. Men begrootte het garnisoen op 15 000 weerbare mannen. Prome is een zeer voordeelige standpunt voor de verschanzing van de Britsche troepen in slecht weder.

De Birmesen zyn beroofd geworden van al hunne maritime positien, van kaap Negrais af tot Tenassirum. Het gerucht dat zy een voorstel van vreede gedaan hebben, wordt niet bevestigd.

Naar luid der Parysche nieuwspapieren, is niet alleen M. Zea zyn, maar al de leden van het kabinet waarvan hy het hoofd was, door den Raad van den koning van Spanje afgezet geworden Men zegt dat de hertog de L'infantado in zyne plaats is aangesteld geworden, onder dien mits, dat hy volstrekt geen gehoor zal verleenen aan eenig voorstel, wegens de er-

kenning der onafhankelykheid van Zuid Amerika en Mexiko.

De koning der Nederlanden heeft een konsul generaal benoemd om te Valparaiso te resideren, die reeds naar zyne bestemming is vertrokken.

December 9.

Wy halen de volgende opgave aan van het officiele berigt van den Britschen generaal Campbell wegens de verovering van Donabew van de Birmesen.

"Gedurende het beleg hebben de vyanden verscheidene stoute en wanhopige uitvallen gedaan op onze linie. In een van deze uitvallen, vertoonde zich een schouwspel, tergelyker tyd nieuw en belangryk, in het front van de beide legers: zeventien groote elephanten, elk dragende een complement van gewapende manschappen, ondersteund van eene kolonne infanterie rukten aan op onze regter flank. Ik gaf bevel aan de lyfgarde van kapt. Sneyd, om hen aantevallen; deze gedroegen zich dapperlyk; zy liepen tusschen de elephanten in, schoten hunne ruiters af van hunnen rug en dreven hen allen in het fort."

Nieuw York, 14den Dec.

Van Coquimbo.—De brik Colon, kapt. Ford, kwam op gisteren alhier, met 98 dagen reize van Coquimbo. Kapt. Ford berigt, dat eenige dagen vóór zyn vertrek, er eene groote hoeveelheid zilver erts, is gevonden geworden, omtrent 14 mylen afstand van Coquimbo, op de oppervlakte van den grond, door een muildryver; men heeft hem dertig duizend pattienjes aangeboden voor hetgene hy ontdekt had. Deze ontdekking heeft andere lieden tot de plaats gevoerd, en toen kapitein Ford van daar zeilde, ontving men het berigt dat er vier of vyf ryke mynen ontdekt zyn geworden, (volgens de sporen die op de oppervlakte van den grond zyn) welke zoo het schynt onuitputbaar zullen zyn. Een der mynen is ontdekt geworden door een Amerikaansch koopman, wonende te Coquimbo; en men geloofde dat hy eene vergunning zal erlangen om dezelve te bewerken, gelyk de andere die de ontdekking gedaan hebben. Het volk gingen in menigte van Coquimbo, om zilver te gaan opzoeken, zoo dat men met moeite eenige zaken konde verrigt krygen.—*Boston Courier.*

November 29.

Het gerucht liep, dat de Grieken het eiland van Paros aan de Amerikanen afgestaan hebben, in erkentenis van de aan hun bewezene diensten, door de vereenigde staten.

Volgens jonge berigten van Rome is de Paus beter, schoon nog niet instaat is om zyn bed te verlaten. Hy ontvangt de authoriteiten en neemt zyne bezigheden waar. Zyne artsen hopen dat hy spoedig zal herstellen.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Trieste 4den Oct.—Missolonghi houdt steeds uit en verdedigt zich dapperlyk. Verscheidene Oostenrykshe vaartuigen meer zyn door de Grieken genomen. De brik Severo van 8000 stayos, het schoonste schip van onze zeemagt, ontmoet zynde op derzelver weg naar Smyrna, door een gewapend Grieksch vaartuig, werd door deze aangevallen om dat zy 30 Turksche passagiers aanboord had, en de kapitein verpligt zynde zich te verdedigen, zoo werd het vaartuig genomen en in den grond geboord, en het volk vermoord. Drie ryke Turken zyn behouden gebleven om te rantsoeneren.

VERDERE UITTREKSELS VAN LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, Oct. 31.

Augsburgh, 20sten Oct.—Er zyn jonge berigten van Missolonghi ontvangen. De bevelhebbers van die plaats hebben zich der gelegenheid van het ontheffen der blokkade ten nutte gemaakt, om het garnizoen te versterken. De troepen die langs de kusten verstrooid waren, zyn ingescheept geworden en te Missolonghi aangekomen. Deze versterking heeft de Grieken instaat gesteld, om verscheidene uitvallen te doen, waarin zy altyd gelukkig geweest zyn; maar het grootste voordeel dat zy behaald hebben is de vernieling van den dyk, waardoor Redshid Pacha gehoopt had, Missolonghi tot kapitulatie te dwingen.

Brussel, 26sten Oct.—Wy hebben onlangs gesproken, van een geschil te Utrecht, tusschen de studenten en de burger wacht (civic guard). Eenige Nederlandsche dagbladen, waaronder is de *Antwerpsche Gazette* vermelden de zaken, erstiger, dan wy dezelve in het eerst gemeld hebben. Wy zullen ons onthouden om de verschillende berigten welke hiervan gegeven worden mede te deelen en wachten op authentieke berigten. Het schynt echter, dat het van belang geweest is, om dat het bevestigd is geworden, dat een lid van het hooge geregtshof in allerhaast naar de plaats vertrokken is, om het wettige onderzoek der zaak te bestieren.

Oct 28.—Het ongelukkige voorval te Utrecht is thans gebragt voor het geregtshof. De soldaten en studenten brengen klagten tegen elkander in. De laatste beweren, dat zy slegt offers zyn, van geweldadige handelwyze, waarvoor geene genoegzame redenen kunnen gegeven worden.

[*We are obliged with the first numbers of our paper for the present year, to remind some of our Subcribers on the subject of our repeated request, particularly in our last number of 1824 to give us less trouble than heretofore in the recovering of their accounts; those who have yet some arrears are seriously enjoined to come forward without delay and settle the same in order to render disagreeable consequences, unnecessary.*]

FROM LONDON PAPERS.

(*From the Constitutionnel*)

A Journal from Berlin has observed that the whole Jewish population, which, in the times of kings David and Solomon amounted to four millions, does not at present consist of more than three millions two hundred thousand individuals, who are scattered about as follows:—

In Bavaria 53,402; in Saxony 1,300; in Hanover 6,100; in Wurtemberg 9,068; in Baden 16,930; in the Principality of Hesse 5,170; in Ducal Hesse 14,982; in the remainder of the Confederation 18,248; in Frankfort on the Main 5,200; in Lubeck 400; in Hamburgh 8000; in Austria 453,545; in Prussia 134,980; in Russia 426,908; in Poland 232,000; in Great Britain 12,000; in France 60,000; in Holland 80,000, of which 20,100 are at Amsterdam; in Sweden 450; in Denmark 6,000; in Switzerland 1970, in Italy 36,900; in the Ionian Islands 7,000; in Cracow 7,800; in Turkey in Europe 231,000; in Asia 438,000; of which 300,000 are in Torkey in Asia; in Africa 504,000, of which 300,000 are at Morocco and Fez; in America 5,700; in the Australasia 50.

The Jews are not tolerated in Spain or Portugal; and are not to be met with at all in Norway. In the Austrian States they enjoy very few privileges; in England their situation is by no means satisfactory. The laws respecting them in Russia are very rigorous. In the Confederated States, France, Holland, and Prussia, they enjoy all the rights of citizens, but fill no public employments.

VARIETIES.

The death of the king of Bavaria has already been mentioned. His majesty Maximilian Joseph, was born on the 27th of May, 1756; and ascended the Throne of Bavaria in 1806. His majesty married on the 30th of September, 1785, Maria Wilhelmina Auguste of Hesse Darmstadt, who died March 30, 1796. On the 9th of March, 1797, the King married the Princess Frederica Wilhelmina Carolina of Baden, now Queen Dowager of Bavaria. His majesty is succeeded by the Prince Royal Louis Charles Augustus, who was born August 25 1786, and married October 12, 1810, to Therese Charlotte Louisa Frederica Amelia of Saxe Hildburghausen, by whom he has three sons and two daughters.—*American paper.*

Monument at Waterloo.—The following is an account, given by a recent traveller, of the monument now erecting by order of the Netherlands government to commemorate the battle of Waterloo:—"The monument, as it is called, has a very imposing effect, even in its unfinished state. It is an earthen mound or hill, of a conical from, resembling the one on the Bath Road, near Kennett, but of larger dimensions, and more striking appearance. It is of immense size, being upwards of seven hundred feet diameter at the base, or two thousand one hundred and sixty feet in circumference. It is two hundred feet high, and one hundred feet in diameter at the top: there is a double carriage road winding round it, in a spiral form, and supplying an easy means of ascent for carriages to the very top, and by this road the materials have been, and are conveyed to complete the work. In the centre is a shaft of brick work, which has been carried up from the bottom and is still going on. It is to be sixty feet higher than the top of the mound, making the whole height two hundred and sixty feet. It is intended for a pedestal to receive a lion, twenty one feet long, and twelve feet high: which is ready to be put up when the work is finished—The mound has been eighteen months in hand; and is to be completed in six more, and from what has been already done, little doubt remains that it will be so. For the first twelve months 2000 men, 600 horses, and as many carts as could be kept at work, were employed on it, and the number has only been reduced as the termination of this great undertaking approaches. At present, as the works are going on, at the top it has a pleasing appearance from the great number of horses, carts, and people, ascending and descending by the winding road."—*American paper.*

Relics.—A traveller on the Continent visiting the Cathedral of ———, was shown by the Sacristan, among other marvels, a dirty opaque glass phial. After eyeing it some time, the traveller said, "Do you call this a relic? Why, it is empty." "Empty," retorted the Sacristan indignantly, "Sir, it contains some of the darkness that Moses spread over the land of Egypt."—*American paper.*

OBITUARY.

Died on Wednesday last, Mr. Sylvester B. Bacon, Captain of the American Brig Agconora of Providence.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Nov. 28.

From Carthagena.—The editor of the Baltimore Federal Gazette has received Carthagena papers to the 20th. The Correo del Magdelena of that date contains the project of a decree for removing temporarily the seat of government of Colombia from Bogota to Ocana, as a more convenient and accessible situation for the receipt of information and the exercise of the functions of government, from its proximity to the navigable rivers. It is proposed that it shall remain there until the Congress designates the place and plan for building the permanent Capitol of the Republic, which is to be named the city of Bolivar. Ocana is situated in a pleasant and fertile country on the Rio del Oro, about equi distant and nearly in a direct line between Bogota and San Martha, being about 220 miles from each—the removal of the offices and officers of government is proposed to be made before the first day of June, 1826.

The subject of the Congress about to assemble at Panama, engrosses the attention of all the enlightened men of the South American States, and the importance attached to its contemplated deliberations influenced the appointment of the most distinguished individuals of the country to aid in consummating this great plan of the liberator.

November 29.

Greek News.—It is rumored that the Greeks have ceded the Isle of Paros to the Americans, in acknowledgement of the services rendered to their cause by the United States.

The *Memorial Bordelais*, as well as private letters from Spain, mention that the government is directing its attention to the actual state of the Spanish clergy, with a view to reduce their authority, their religious houses, and immense revenues.

A letter of a recent date from Madrid, says—"On the 5th October, a young man was hanged, who, at the moment of his execution, cried Viva Mina, and said to the people, that there were more than one Mina in Spain. He afterwards refused to confess himself and kiss the crucifix. If this conduct excited horror in the public, they were still more shocked to see the Monk who attended the culprit strike him with the image of the Divinity, because he refused to embrace Christ."

The following is from the Augsborgh Gazette—"Letters from the frontiers of Italy mention important negotiations having been sent on foot between the Holy See and the Republic of Colombia. The latter, it will be recollected, sent some time ago a Diplomatic Agent to Rome, in the character of Ambassador; but the Spanish Envoy had then influence enough to have the New State and its Minister treated with disdain. The Columbian Ambassador *even received orders to quit the States of the Pope.* It now appears that recent events have rendered the Roman Administration less severe, and the Cardinal Secretary of State has declared that the order in question had been obtained by surprise, and should be regarded as null and void.

The German Journals contain the following intelligence from St. Petersborgh:—"On September 28, an extraordinary courier arrived here with despatches from our Ambassador at London, of such importance, that Count Nesselrode forwarded them immediately to the Emperor, who is at Taganrog."

A Frankfort Journal says:—"We learn by recent advices from Corfu, that a dissention has arisen between the Egyptian troops and the Arnauts and Turks, under the command of Ibrahim Pacha. They even came to blows several times during their retreat from the interior of the Morea to the coast."

According to recent intelligence from Rome, the Pope is better, although still unable to leave his bed. He receives the authorities and transacts business. His physicians hope that his health will soon be re established.

A Frankfort Journal says—"We are assured that the British Charge d'Affaires at Constantinople has, by order of his government, made an extraordinary communication to the Porte."

The *Diario di Roma* contains the following intelligence dated Corfu, September 15:—"Letters from Ithaca and Missolonghi, announce that Ibrahim Pacha having killed with a pistol shot the Pacha of Candia, the nephew of the latter fired at Ibrahim, and killed him on the spot."

Extract of a private letter of the 4th instant from Trieste:—"Missolonghi holds out, and defends itself valiantly. Several more Austrian vessels have been taken by the Greeks. The brig Severo, of 8000 stayos, the finest vessel of our navy, having been met on its way to Smyrna by a Greek armed vessel, was attacked on account of having 30 Turkish passengers on board, and the captain being obliged to defend himself, the vessel was captured, the men killed, and the brig sunk. Three rich Turks were kept for the sake of obtaining a ransom."

The *Austrian Observer* informs us, that in the Morea nothing has taken place but a few insignificant actions, and as a proof of their being unimportant, adds, that at Constantiple not more than *an hundred pair of Greeks ears had been exhibited.* The *Journal des Debats* pertinently inquires whether these ears were conveyed to the Mufti by Austrian vessels!!

December 8.

Tripoli.—The Sardinians and Neapolitans have adjusted their difficulties with the Dey of

Tripoli. The Dey demanded 4000 piastres of the former, and 100,000 of the latter, for the renewal of the ancient treaties. The Sardinians fitted out a squadron, under the command of the Chevalier Sevori, who formerly served in the French Navy. On its arrival, the Dey persisting in his demand, the Sardinian commander signified his intention of attacking the town and the forts, if the Consul of his nation was not received within the term of four hours. The time being expired, that officer kept his word, he attacked two Tripolitan schooners lying at anchor and ordered a landing to spike the cannon of one of the principal batteries of the place. One of the schooners was burnt, the other ran aground. The Dey then requested the captain of a Dutch brig to intervene. He received from M. Sevori no other answer, than the positive assurance that he was going to burn the town. Recourse was then had to the English Consul, who went with a flag of truce on board the frigate, and put an end to hostilities by inducing the Dey to subscribe to the admission of the Sardinian Consul, without any conditions beyond those of the ancient treaty. The day before this event, the Dutch had renewed their treaty with the Dey, by paying him a tribute of 5000 piastres. The day following arrived the Neapolitan ship of the line Vesuvius. The Dey, still impressed with the recollection of the Sardinian cannonade, hastened to renounce the claim he had made on his Majesty, the King of the Two Sicilies, and contented himself with the annual payment of 12,000 as heretofore.

December 9.

Spanish Gallantry.—A letter from the Havana to the Editors of the Baltimore Chronicle states that "the Spanish frigates of War Arethusa and Cassida, have put back at Havana without communicating with the Castle of St. Juan de Ulloa, in consequence it is stated, of a Mexican brig of war and two corvettes cruising in that quarter. American produce dull and in no demand.—Sugar and Coffee high."

Captain Dunn, of the schr. gen. La Fayette, at Philadelphia, from Alvarado, states that the Spanish squadron had appeared off the Castle, about the 16th of October, but the Mexican squadron having placed themselves in their way, they hauled off and stood to sea, and had not been seen after. The Mexican minister Estova, was at Alvarado when captain Dunn sailed.

Extraordinary Longevity.—A surgeon, named Pulo Timan, who resided in the little village of Vendemont, in Lorraine, died lately at the age of 140. This man never left his native place. The day before his death he performed, on a female, with a steady hand, and with professional dexterity, the operation of cutting for the cancer. He never married, was never bled, never underwent any course of medicine, having had no occasion for it, as he was never ill, though he passed no day without getting tipsy at supper, a meal which he indulged in to the very last.—*Paris paper.*

December 17.

From Tampico.—Captain Sawyer, of the brig Emulation, arrived yesterday afternoon from Tampico, which place he left on the 1st November, states that in consequence of heavy rains and freshets the banks of the river had been overflown, and great sickness prevailed both in the city and country. Tampico and Tamelaupas were nearly deserted, and no business was transacting. It was impossible for vessels to pass the Bar. The crops in the neighborhood were destroyed, and reports from Guadlirahacica represent that the water was up to the tops of the trees. The scarlet fever was raging and news was repeatedly received of nearly 150 deaths daily.

The *La Plata*, 64 guns, bound to South America, arrived here yesterday from Philadelphia, and is at anchor in the North River, near the *South America.*

December 19.

Latest from Batavia.—A commercial house in this city, has favored the Editor of the Patriot, with the following late and interesting letter, received by an arrival at this port yesterday.

Batavia, Aug. 29.—"These prices for Coffee are lower than the last sales, nearly half a dollar."

"Other articles are affected by the disturbances and rebellions which devastate the country, from Pakalangan across the Island to the South, some occasioned by political causes, and others apparently by motives of plunder and waste. The weakness of the government forces may protract their disturbances longer than we had anticipated. The regular troops have been wasted in distant expeditions, and the inhabitants of Christ Descent are now organizing by government into a military force in case of need. The communication with the Eastern has been cut off near Pakalang, and letters are now conveyed by water from Samarang. If these disturbances are not soon put down, there is no doubt, that a very great scarcity of Rice must take place, as the grain in store is wantonly destroyed, and the inhabitants will be prevented from planting.

"In addition to Anjer and Rhio, the government has declared Samarang and Socrabeya, ports of entrepot, but the terms of the proclamation, leave the intention of government uncertain. The probability is, that the original intention was to authorize the importation of Eastern produce by native vessels, paying 1 entre pot duty, but many persons think that in consequence Europeans and Americans will be permitted to load Coffee and other produce of Java, but of this we have as yet no satisfactory evidence.

PHILADELPHIA, Dec. 7

MESSAGE

Of the President of the United States, communicated to the Senate and House of Representatives, at the commencement of the First Session of the Nineteenth Congress.

Fellow Citizens of the Senate and House of Representatives:

In taking a general survey of the concerns of our beloved country, with reference to subjects interesting to the common welfare, the first sentiment which impresses itself upon the mind, is of gratitude to the Omnipotent Dispenser of Good, for the continuance of the signal blessings of his Providence, and especially for that health, which, to an unusual extent, has prevailed within our borders; and for that abundance which, in the vicissitudes of the seasons, has been scattered with profusion over our land. Nor ought we less to ascribe to him the glory, that we are permitted to enjoy the bounties of His hand in peace and tranquillity; in peace with all the other nations of the earth, in tranquillity among ourselves. There has, indeed, rarely been a period in the history of civilized man, in which the general condition of the Christian nations has been marked so extensively by peace and prosperity. Europe, with a few partial and unhappy exceptions, has enjoyed ten years of peace, during which all her governments, whatever the theory of their constitutions may have been, are successively taught to feel that the end of their institution is the happiness of the people, and that the exercise of power among men can be justified only by the blessings it confers upon those over whom it is extended.

During the same period, our intercourse with all those nations has been pacific and friendly—it so continues. Since the close of your last session, no material variation has occurred in our relations with any of them. In the commercial and navigation system of Great Britain, important changes of municipal regulation have recently been sanctioned by acts of Parliament, the effect of which, upon the interests of other nations, and particularly upon ours, has not yet been fully developed. In the recent renewal of the diplomatic missions on both sides, between the two governments, assurances have been given and received of the continuance and increase of the mutual confidence and cordiality by which the adjustment of many points of difference had already been effected, and which afford the surest pledge for the ultimate satisfactory adjustment of those which still remain open or may hereafter arise.

The policy of the United States, in their commercial intercourse with other nations, has always been of the most liberal character. In the mutual exchange of their respective productions, they have abstained altogether from prohibitions—they have interdicted themselves the power of laying taxes upon exports, and whenever they have favored their own shipping, by special preference, or exclusive privileges in their own ports, it has been only with a view to countervail similar favours and exclusions granted by the nations with whom we have been engaged in traffic, to their own people or shipping, and to the disadvantage of ours. Immediately after the close of the last war, a proposal was fairly made by the act of Congress of the 3d of March, 1815, to all the maritime nations, to lay aside the system of retaliating restrictions and exclusions, and to place the shipping of both parties to the common trade, on a footing of equality, in respect to the duties of tonnage and impost. This offer was partially and successively accepted by Great Britain, Sweden, the Netherlands, the Hanseatic cities, Prussia, Sardinia, the duke of Oldenburgh, and Russia. It was also adopted, under certain modifications, in our late commercial convention with France. And, by the act of Congress of 8th January, 1824, it has received a new confirmation, with all the nations who had acceded to it, and has been offered again to all those who are, of may hereafter be, willing to abide in reciprocity by it. But all these regulations, whether established by treaty, or by municipal enactments, are still subject to one important restriction. The removal of discriminating duties of tonnage and impost, is limited to articles of the growth, produce, or manufacture of the country to which the vessel belongs, or to such articles as are most usually first shipped from her ports. It will deserve the serious consideration of Congress, whether even this remnant of restriction may not be safely abandoned, and whether the general tender of equal competition, made in the act of the 8th of January, 1824, may not be extended to include all articles of merchandise not prohibited, of what country soever they may be the produce of manufacture. Propositions to this effect have already been made to us by more than one European government; and it is probable that if once established by legislation or compact with any distinguished maritime state, it would recommend itself by the experience of its advantages to the general accession of all.

The convention of commerce and navigation between the United States and France, concluded on the 24th of June, 1822, was, in the understanding and intent of both parties, as appears upon its face, only a temporary arrangement of the points of difference between them, of the most immediate and pressing urgency—It was limited, in the first instance, to two years, from the 1st of October, 1822, but with a proviso, that it should farther continue in force, till the conclusion of a general and definitive treaty of commerce; unless terminated by a notice six months in advance, of either of the parties to the other. Its operations, so far as it extended, has been mutually advantageous; and it still continues in force by common consent. But it left unadjusted several objects of great interest to the citizens and subjects of both countries, and particularly a mass of claims, to considerable amount, of citizens of the United States upon the government of France, of indemnity for property taken or destroyed under circumstances of the most aggravated and outrageous character. In the long period during which continual and earnest appeals have been made to the equity and magnanimity of France, in behalf of these claims their justice has not been, as it could not be, denied. It was hoped that the accession of a new sovereign to the throne would have afforded a favourable opportunity for presenting them to the consideration of his government. They have been presented and urged, hitherto without effect.

The repeated and earnest representations of our minister at the court of France, remain as yet even without an answer. Were the demands of nations upon the justice of each other susceptible of adjudication by the sentence of an impartial tribunal, those to which I now refer would long since have been settled, and adequate indemnity would have been obtained.—There are large amounts of similar claims upon the Netherlands, Naples, and Denmark. For those upon Spain, prior to 1819, indemnity was, after many years of patient forbearance, obtained, and those upon Sweden have been lately compromised by a private settlement, in which the claimants themselves have acquiesced.—The governments of Denmark and of Naples have been recently reminded of those yet existing against them; nor will any of them be forgotten while a hope may be indulged of obtaining justice, by the means within the constitutional power of the executive, and without resorting to those measures of self-redress, which, as well as the time, circumstances and occasion, which may require them, are with in the exclusive competency of the legislature.

It is with great satisfaction that I am enabled to bear witness to the liberal spirit with which the republic of Colombia has made satisfaction for well established claims of a similar character. And among the documents now communicated to Congress, will be distinguished a Treaty of Commerce and Navigation with that Republic, the ratifications of which have been exchanged since the last recess of the Legislature. The negociation of similar treaties with all the independent South American States, has been contemplated, and may yet be accomplished. The basis of them all, as proposed by the United States, has been laid in two principles; the one of entire and unqualified reciprocity; the other the mutual obligation of the parties, to place each other permanently upon the footing of the most favored nations. These principles are, indeed indispensable to the effectual emancipation of the American hemisphere from the thraldom of colonizing monopolies and exclusions; an event rapidly realizing in the progress of human affairs, and which the resistance still opposed in certain parts of Europe to the acknowledgement of the Southern American Republics as independent States, will, it is believed, contribute more effectually to accomplish. The time has been, and that not remote, when some of those States might, in their anxious desire to obtain a nominal recognition, have accepted of a nominal independence, clogged with burdensome conditions, and exclusive commercial privileges granted to the nation from which they have separated, to the disadvantage of all others. They are now well aware that such concessions to any European nation, would be incompatible with that independence which they have declared and maintained.

Among the measures which have been suggested to them by the new relations with one another, resulting from the recent changes of their condition, is that of assembling at the Isthmus of Panama, a Congress at which each of them should be represented, to deliberate upon objects important to the welfare of all. The Republics of Colombia, of Mexico, and of Central America, have already deputed Plenipotentiaries to such a meeting, and they have invited the United States to be also represented there by their ministers. The invitation has been accepted, and ministers on the part of the United States will be commissioned to attend at those deliberations, and to take part in them, so far as may be compatible with that neutrality from which it is neither our intention, nor the desire of the other American States, that we should depart.

The commissioners under the seventh article of the treaty of Ghent have so nearly completed their labours, that by the report recently received from the agent on the part of the United States, there is reason to expect that the commission will be closed at their next session, appointed for the 22d of May of the ensuing year.

The other commission, appointed to ascertain the indemnities due for slaves carried away from the United States, after the close of the late war, have met with some difficulty, which has delayed their progress in the inquiry. A reference has been made to the British government on the subject, which, it may be hoped, will tend to hasten the decision of the commissioners or serve as a substitute for it.

(*To be continued.*)